

Arrest

nr. 306 461 van 14 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA loco advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Oroko etnie. U bent geboren op [...] oktober 1990 in Kumba. Rond 2011 gaat u in Buea wonen. U volgt middelbaar onderwijs, maar omwille van financiële redenen kan u uw studies niet verderzetten. U gaat aan de slag als taxichauffeur. U tracht ook een werk als chauffeur te bekomen in Douala, maar dat wordt u geweigerd omdat u de Franse taal niet voldoende machtig bent. Eerder werd u reeds ontslagen bij Les Brasseries de Cameroun omdat u geen Frans kon. U bent ongehuwd en heeft twee kinderen.

In september of oktober 2016 breekt de Engelstalige crisis uit wanneer zowel advocaten als leerkrachten beginnen te staken. Omdat u niet langer kan werken in Buea, keert u terug naar Kuba.

U neemt deel aan enkele manifestaties. Enkele van uw vrienden zijn bij het leger. Eén van hen verwittigt u dat u gezocht wordt door de autoriteiten omwille van uw deelname aan deze manifestaties. Militairen komen u twee keer zoeken bij uw moeder, waarop u besluit het land te verlaten.

Op 16 december 2016 verlaat u Kameroen. U reist via Nigeria, Niger, Algerije, Marokko, Algerije, Libië, Italië en Duitsland naar België. U komt in België aan op 11 oktober 2019 en dient op 21 oktober 2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch attest (dd. 26/09/2023), een afspraakbevestiging voor een chirurgische ingreep (dd. 26/09/2023), een geboorteakte van uw dochter (dd. 08/12/2022) en een erkenningsakte omtrent uw dochter (dd. 21/09/2022) neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aanvankelijk verklaart u voor het CGVS dat u Kameroen verlaten heeft omdat u in 2016 deelgenomen heeft aan enkele manifestaties en u via een vriend vernam dat u door militairen gezocht werd (notities CGVS, p. 5 + p. 16 + p. 20). Er dient te worden opgemerkt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen hieromtrent. Tijdens het onderhoud wijst u uw profiel op facebook aan (notities CGVS, p. 16). Het profiel bevat meerdere foto's van uzelf. Op 2 november 2015 post u een foto van uzelf op straat. Op de achtergrond is een winkel te zien met Arabische opschriften, een persoon op de achtergrond heeft een MiddenOosters uiterlijk (beschikbaar in uw administratieve dossier). Gevraagd waar deze bewuste foto genomen werd, verklaart u dat deze in Marokko genomen werd (notities CGVS, p. 27-28), voor de manifestaties waar u aan deelnam in 2016. U houdt aanvankelijk vol dat u deelgenomen heeft aan manifestaties in Kameroen in 2016, doch wanneer doorgevraagd wordt, geeft u toe Kameroen reeds in februari 2015 verlaten te hebben, waardoor u toegeeft dat u niet deelgenomen heeft aan manifestaties in de loop van het jaar 2016. Gevraagd naar de redenen dat u Kameroen dan wel verlaten heeft, verklaart u dat u als Engelstalig persoon niet kan werken omdat u geen Frans praat. Uit uw verdere verklaringen blijkt dat u in Douala werk zocht als privéchauffeur, maar dat u niet werd aangenomen omdat u geen Frans kon (notities CGVS, p. 29-30). Gevraagd of u Frans kon leren, verklaart u dat in België geleerd te hebben. U verklaart tevens dat u nu wel in het Frans kan communiceren en dat men u nu wel begrijpt. Het CGVS ziet dan ook niet in, aangezien u het Frans actueel wel machtig bent, waarom u wederom niet zou aangeworven worden omwille van uw gebrekkige kennis van de Franse taal. Bovendien kende u geen andere problemen omwille van uw Engelstalige herkomst.

Hierbij wordt tevens opgemerkt dat u na uw vertrek uit Kameroen nog contact heeft gehad met de Kameroense autoriteiten. Zo wist u via de Kameroense ambassade in Brussel een paspoort te bekomen in de periode 2020-2021 (notities CGVS, p. 14-15). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige moeilijkheden gehad heeft om uw paspoort te bekomen. Uit uw verklaringen dienaangaande blijkt dan ook geen vrees tot vervolging vanwege de Kameroense autoriteiten.

Er wordt dan ook opgemerkt dat uw problemen/de aangehaalde feiten geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat de reden voor uw verzoek om internationale bescherming economische redenen betreft, nl. dat u niet werd aangeworven voor een functie als chauffeur omdat u het Frans niet machtig was (notities CGVS, p. 29-30), doch bent u het Frans ondertussen wel machtig. U kende verder geen andere problemen omwille van uw Engelstalige herkomst. U hebt uw land van herkomst dan ook enkel

verlaten omwille van economische redenen. Dit houdt echter geen verband met de criteria in de Vluchtelingenconventie, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé, Centre Region, of Douala, Littoral Region, waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precarie omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé, Centre Region, of Douala, Littoral Region. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Yaoundé, Centre Region, of Douala, Littoral Region, vestigt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u **Frans** spreekt (notities CGVS, p. 29). U volgt de **middelbaar onderwijs** (notities CGVS, p. 5) en werkte als **chauffeur** in Kameroen (notities CGVS, p. 5 + p. 28-29). **In België heeft u gewerkt in de logistiek en als verhuizer** (notities CGVS, p. 19). Bovendien woont uw **zus G. in Yaoundé, waar zij als lerares werkzaam is** (notities CGVS, p. 12) en woont uw **broer V. in Douala, waar hij als mecanicien tewerkgesteld is**. Uw zus Y. heeft dan weer gestudeerd aan de universiteit van Yaoundé. U heeft eveneens contact met uw broer en zussen. Uw zoon C. woont dan weer in Douala (notities CGVS, p. 13). Bovendien verklaart u misschien wel bij uw zus te kunnen gaan wonen (notities CGVS, p. 16). Hoewel u verklaarde dat uw naam op een lijst van militairen staat, heeft u na confrontatie met de informatie beschikbaar op uw facebookprofiel toegegeven dat u geen problemen had met de Kameroense autoriteiten (zie supra).

Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Yaoundé, Centre Region, of Douala, Littoral Region, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

In het kader van uw verzoek, legt u een attest van werkonbekwaamheid en een bevestiging van een chirurgische ingreep neer. U verbindt geen vrees voor vervolging vanwege uw medische situatie. Deze documenten werpen geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

U legt tevens een geboorteakte van uw dochter geboren in België en een akte van erkenning van uw dochter neer. Deze documenten hebben betrekking op uw dochter geboren in België. Om in aanmerking te komen voor een verblijfsstatuut omwille van uw dochter, dient u de daartoe geëigende procedure te volgen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “schending van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”); manifeste appreciatiefout, miskennen van het proportionaliteitsbeginsel”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]

Overwegende dat de CGVS de bestreden beslissing als volgt motiveert. [...]

Overwegende dat verzoekende partij wil aanstippen dat hij wel degelijk ernstig geleden heeft onder de feiten die hij meegemaakt heeft en de stress die daardoor veroorzaakt werd.

Hij meent dat de CGVS met deze omstandigheden rekening had moeten houden.

Dat bij gebreke daaraan er aanleiding is over te gaan tot annulatie van de bestreden beslissing, nu deze niet op zorgvuldige wijze tot stand kwam.

Dat de CGVS vervolgt : [...]

Overwegende dat verzoeker meent dat de werkmethode van het CGVS niet gevolgd kan worden.

Dat immers vertrokken wordt van een negatieve uitgangspunt dat dan ondersteund wordt door de motivering.

Dat geen afweging gemaakt wordt van de elementen die een vrees aantonen tegenover de elementen die deze niet aannemelijk maken.

Dat de CGVS dan ook het proportionaliteitsbeginsel miskent.

Dat de CGVS verder motiveert : [...]

Overwegende dat het niet is omdat verzoeker geen vrees had vanwege zijn autoriteiten op het ogenblik van zijn vertrek voor 2015, dat de evolutie op het terrein geen aanleiding zou kunnen geven tot een gewettigde vrees.

Dat verzoeker ten andere reeds de taalproblematiek en het discrimineren van de Engelstalige bevolking aangaf als reden voor zijn vertrek.

Dat dit argument niet pertinent is.

Het kan verzoeker ten andere niet verweten worden dat hij de Engelse zaak steunt.

Dat hij dit ook werkelijk deed.

Dat hij dan ook wel degelijk represailles riskeert ingeval van terugkeer.

Dat bovendien verzoeker vreest ingeval van terugkeer geassocieerd te worden met de opstandige Engelstaligen en daardoor in de problemen te komen.

Dat de verwerende partij de invloed van een verblijf in het buitenland op de mogelijkheden tot terugkeer niet onderzocht.

Overwegende dat ook de volgende argumentatie van de CGVS niet gevolgd kan worden : [...]

Dat verzoeker meent dat hij dan ook wel degelijk als politiek activist riskeert aanzien te worden , wat meteen zijn verhoogd risico ingeval van terugkeer.

Dat het feit dat hij zich tot de Kameroense ambassade in Brussel wendde niet beschouwd kan worden alsof hij zich onder bescherming van de eigen autoriteiten zou gesteld hebben.

Dat de vrees in Brussel op de ambassade en het risico wel bijzonder relatief is en niet te vergelijken met dat ingeval van terugkeer naar Kameroen.

Dat het dan ook onterecht is dat zonder verder onderzoek de CGVS meent dat verzoeker geen problemen riskeert ingeval van terugkeer die verband houden met de Conventie van Genève.

[...]

Dat de Engelstalige – en dan vooral mannelijke bevolking – wel degelijk gediscrimineerd wordt in Kameroen.

Dat voor verzoeker deze discriminatie ook op economisch gebied elk normaal leven onmogelijk maakt.

Dat dit ook de reden van het vertrek van verzoeker was.

Dat het besluit van de CGVS dan ook niet gevolgd kan worden.

Overwegende dat de analyse van de CGVS al helemaal niet gevolgd kan worden op het vlak van de subsidiaire bescherming.

[...]

]

Overwegende dat de CGVS impliciet erkent dat de situatie in de regio van herkomst inderdaad meer dan problematisch is, nu een IVA voorgesteld wordt.

Dat verzoeker uitlegde dat ook omwille van de algemene veiligheidssituatie, die steeds problematischer wordt niet terugkan.

Dat er dan ook aanleiding is verzoeker minstens subsidiaire bescherming toe te kennen, nu hij niet naar huis kan.

Dat verzoeker het niet eens is met het feit dat hij een valabel IVA zou hebben in Douala of Yaounde.

[...]

Overwegende dat verzoeker meent dat er geen bewijs is van een reel vestigingsalternatief.

Dat deze geen rekening houdt met zijn profiel.

Dat het feit dat verzoeker familie heeft in Franstalig Cameroun hem geen garantie bieden op een werkelijk leven.

Dat bovendien de contacten die verzoeker zelf had in DOUALA zeer beperkt zijn.

Dat hij zelf niet naar YAOUNDE ging.

Dat het feit dat hij jarenlang in het buitenland verbleef, reeds vanaf 2015 in Marokko ! – zijn herintegratie zeer zal bemoeilijken.

Dat zijn familieleden hun eigen leven en moeilijkheden hebben.

Dat het bovendien niet aan verzoeker is om het “tegendeel” aan te tonen, dat het aan de CGVS is om aan te tonen dat het IVA valabel is.

Dat verzoeker immers geen negatief bewijs kan leveren.

Dat verzoeker wel degelijk een aantal motieven en redenen naar voor schoof waarom het IVA niet redelijk is.

Dat deze motieven niet op gedegen wijze worden tegengesproken door de CGVS.

Dat wat betreft de installatie bij zijn zuster, verzoeker wil opmerken dat deze inmiddels een koppel vormt, dat zij samen een kind hebben. Dat verzoeker zich niet in dat gezin kan opdringen. Dat de levensgezel van zijn zuster, die hij niet kent, zich daar ook tegen verzet.

Dat dit dan ook geen valabel alternatief is.

Dat de zoon van verzoeker 15 jaar oud is, dat moeilijk van een kind verwacht kan worden verantwoordelijkheid te nemen voor zijn ouder.

Dat er evenmin rekening gehouden wordt met het feit dat verzoeker een kind heeft hier in België.

Dat hij een procedure dient op te starten met het oog op erkenning, gelet op verzet van de moeder.

Dat er voor verzoeker dan ook geen valabel IVA is in Kameroen.

Dat er dan ook aanleiding is de bestreden beslissing te hervormen en aan verzoeker de status van vluchteling toe te kennen.

Ondergeschikt, is er minstens aanleiding tot subsidiaire bescherming.

Dat de CGVS immers niet betwist dat verzoekende partij wel degelijk de Kameroense nationaliteit heeft en afkomstig is uit het Engelstalig landsgedeelte.

Dat evenmin betwist wordt dat hij zich daar niet opnieuw kan vestigen, dat immers anders geen intern vestigingsalternatief nodig zou zijn.

Overwegende dat verzoeker het niet realistisch vindt dat de CGVS meent dat hij als Engelstalige perfect kan vestigen in het Franstalig deel van het land en dat hij er zelfs een valabel vestigingsalternatief zou hebben.

Dat deze appreciatie manifest onredelijk is.

Verzoekende partij meent dat zij integendeel aantoont dat zij wel degelijk een verhoogd risico loopt om geïsoleerd te worden door het willekeurig geweld tegen de Engelstaligen in Kameroen.

We volharden dat verzoekende partij een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerm minst een reëel risico loopt op ernstige schade wegens zijn profiel, zodanig dat minstens subsidiaire bescherming aangewezen is."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 13 van het EVRM toont verzoeker niet aan op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoeker beperkt zich tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat hij *"hij wel degelijk ernstig geleden heeft onder de feiten die hij meegemaakt heeft en de stress die daardoor veroorzaakt werd"*. Hij meent dat verweerder rekening had moeten houden met deze omstandigheden.

Waar verzoeker in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van zijn verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat hij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit verzoekers profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier geen dergelijke conclusies afleiden.

Uit een eenvoudige lezing van verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die hij goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoeker of zijn advocaat hebben op geen enkel moment te kennen gegeven dat verzoeker omwille van stress niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Daarenboven brengt verzoeker geen enkel (begin van) bewijs bij inzake zijn voorgehouden psychologische toestand, laat staan van wat de invloed ervan op zijn verklaringen zou zijn.

Bovendien dient opgemerkt dat de asielprocedure voor elke verzoeker in meer of mindere mate stresserend is en dat de *protection officer* hiermee rekening houdt.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoekers rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

5. De bestreden beslissing motiveert op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers deelname aan manifestaties in Kameroen in 2016, alsook dat verzoeker voor zijn vertrek uit Kameroen in 2015 – naast de omstandigheid dat hij in Douala geen werk vond omwille van zijn gebrekkig Frans – geen problemen kende omwille van zijn Engelstalige herkomst:

“Aanvankelijk verklaart u voor het CGVS dat u Kameroen verlaten heeft omdat u in 2016 deelgenomen heeft aan enkele manifestaties en u via een vriend vernam dat u door militairen gezocht werd (notities CGVS, p. 5 + p. 16 + p. 20). Er dient te worden opgemerkt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen hieromtrent. Tijdens het onderhoud wijst u uw profiel op facebook aan (notities CGVS, p. 16). Het profiel bevat meerdere foto's van uzelf. Op 2 november 2015 post u een foto van uzelf op straat. Op de achtergrond is een winkel te zien met Arabische opschriften, een persoon op de achtergrond heeft een MiddenOosters uiterlijk (beschikbaar in uw administratieve dossier). Gevraagd waar deze bewuste foto genomen werd, verklaart u dat deze in Marokko genomen werd (notities CGVS, p. 27-28), voor de manifestaties waar u aan deelnam in 2016. U houdt aanvankelijk vol dat u deelgenomen heeft aan manifestaties in Kameroen in 2016, doch wanneer doorgevraagd wordt, geeft u toe Kameroen reeds in februari 2015 verlaten te hebben, waardoor u toegeeft dat u niet deelgenomen heeft aan manifestaties in de loop van het jaar 2016. Gevraagd naar de redenen dat u Kameroen dan wel verlaten heeft, verklaart u dat u als Engelstalig persoon niet kan werken omdat u geen Frans praat. Uit uw verdere verklaringen blijkt dat u in Douala werk zocht als privéchauffeur, maar dat u niet werd aangenomen omdat u geen Frans kon (notities CGVS, p. 29-30). Gevraagd of u Frans kon leren, verklaart u dat in België geleerd te hebben. U verklaart tevens dat u nu wel in het Frans kan communiceren en dat men u nu wel begrijpt. Het CGVS ziet dan ook niet in, aangezien u het Frans actueel wel machtig bent, waarom u wederom niet zou aangeworven worden omwille van uw gebrekkige kennis van de Franse taal. Bovendien kende u geen andere problemen omwille van uw Engelstalige herkomst.”

Verzoeker voert geen dienstig verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier.

Verzoeker voert aan dat het feit dat hij geen vrees had voor de autoriteiten bij zijn vertrek niet betekent dat de evolutie op het terrein geen aanleiding zou kunnen geven tot een vrees bij terugkeer. Te dezen kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker geen concrete elementen aanreikt waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer zou worden geviséerd en vervolgd door de Kameroense autoriteiten. Verzoeker poneert louter de Engelse zaak te steunen, maar toont dit op geen enkele wijze aan en licht evenmin toe op welke wijze hij deze steun zou uitdrukken.

Verder wijst verzoeker erop dat verweerder de invloed van een verblijf in het buitenland op de mogelijkheden tot terugkeer niet onderzocht. Hierbij dient te worden benadrukt dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en onderzoeksdadens te stellen. Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker om internationale bescherming voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. Verzoeker heeft in de loop van de procedure op geen enkel moment aangegeven dat hij omwille van zijn verblijf in het buitenland persoonsgerichte vervolging vreest, noch brengt hij actueel elementen aan die hierop wijzen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog benadrukt dat hij reeds de taalproblematiek en het discrimineren van de Engelstalige bevolking aangaf als reden voor zijn vertrek, blijkt uit verzoekers verklaringen inderdaad dat hij aangaf dat hij Kameroen verlaten heeft omdat hij in Douala geen werk vond omwille van zijn gebrekkige kennis van het Frans (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29-30). De omstandigheid dat verzoeker geen werk vond omwille van zijn gebrekkige taalkennis betekent geenszins dat verzoeker gediscrimineerd werd omdat hij afkomstig is uit Engelstalig Kameroen.

Uit verzoekers verklaringen en de bestreden beslissing blijkt bovendien dat verzoeker inmiddels Frans heeft geleerd, zodat niet valt in te zien dat hij bij terugkeer naar Kameroen geen werk zou vinden omwille hiervan.

6. Dat verzoeker geen vrees dient te koesteren voor de Kameroense autoriteiten wordt bevestigd door de vaststelling dat hij in de periode 2020-2021 een paspoort verkreeg via de Kameroense ambassade in Brussel. De bestreden beslissing stelt:

“Hierbij wordt tevens opgemerkt dat u na uw vertrek uit Kameroen nog contact heeft gehad met de Kameroense autoriteiten. Zo wist u via de Kameroense ambassade in Brussel een paspoort te bekomen in de periode 2020-2021 (notities CGVS, p. 14-15). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige moeilijkheden gehad heeft om uw paspoort te bekomen. Uit uw verklaringen dienaangaande blijkt dan ook geen vrees tot vervolging vanwege de Kameroense autoriteiten.”

Verzoeker stelt in het verzoekschrift louter dat het feit dat hij een paspoort kon bekomen via de Kameroense ambassade niet betekent dat hij geen vervolging dient te vrezen, maar toont geenszins *in concreto* aan dat hij bij terugkeer zal worden bedreigd of vervolgd door de Kameroense autoriteiten.

De vaststelling dat verzoeker zich wendde tot de Kameroense autoriteiten en hem probleemloos een paspoort wordt uitgereikt, wijst er wel degelijk op dat hij niet in de negatieve belangstelling staat van de Kameroense autoriteiten.

7. Verweerder concludeert dan ook op goede gronden dat verzoekers problemen geen vervolging uitmaken die ingegeven is door één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève en evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming uitmaken:

“Er wordt dan ook opgemerkt dat uw problemen/de aangehaalde feiten geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de reden voor uw verzoek om internationale bescherming economische redenen betreft, nl. dat u niet werd aangeworven voor een functie als chauffeur omdat u het Frans niet machtig was (notities CGVS, p. 29-30), doch bent u het Frans ondertussen wel machtig. U kende verder geen andere problemen omwille van uw Engelstalige herkomst. U hebt uw land van herkomst dan ook enkel verlaten omwille van economische redenen. Dit houdt echter geen

verband met de criteria in de Vluchtelingenconventie, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat de Engelstalige – en dan vooral mannelijke bevolking – wel degelijk gediscrimineerd wordt in Kameroen, maar brengt (andermaal) geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat verzoeker bij terugkeer naar Kameroen zelf gediscrimineerd zal worden, laat staan dat deze discriminatie dermate ernstig zou zijn dat deze gelijkgesteld kan worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel met ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (een medisch attest, een afspraakbevestiging voor een chirurgische ingreep, een geboorteakte van verzoekers dochter en een erkenningsakte omtrent verzoekers dochter) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Franstalig Kameroen geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen dienstig verweer ter ontkrachting van de motivering die stelt dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst (Engelstalig Kameroen) kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar hij overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Dienaangaande blijkt uit de elementen in het dossier dat verweerder terecht motiveert als volgt:

“Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé, Centre Region, of Douala, Littoral Region. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Yaoundé, Centre Region, of Douala, Littoral Region, vestigt.

*Uit uw verklaringen blijkt dat u **Frans** spreekt (notities CGVS, p. 29). U volgt de **middelbaar onderwijs** (notities CGVS, p. 5) en werkte als **chauffeur** in Kameroen (notities CGVS, p. 5 + p. 28-29). **In België heeft u gewerkt in de logistiek en als verhuizer** (notities CGVS, p. 19). Bovendien woont uw **zus G. in Yaoundé, waar zij als lerares werkzaam is** (notities CGVS, p. 12) en woont uw **broer V. in Douala, waar hij als mecanicien tewerkgesteld is**. Uw zus Y. heeft dan weer gestudeerd aan de universiteit van Yaoundé. U heeft eveneens contact met uw broer en zussen. Uw zoon C. woont dan weer in Douala (notities CGVS, p. 13). Bovendien verklaart u misschien wel bij uw zus te kunnen gaan wonen (notities CGVS, p. 16). Hoewel u verklaarde dat uw naam op een lijst van militairen staat, heeft u na confrontatie met de informatie beschikbaar op uw facebookprofiel toegegeven dat u geen problemen had met de Kameroense autoriteiten (zie supra).*

Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Yaoundé, Centre Region, of Douala, Littoral Region, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvlucht mogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.”

Verzoeker betwist dat hij een intern vestigingsalternatief heeft in Franstalig Kameroen. Hij meent dat verweerder geen rekening houdt met zijn profiel, wijst erop dat zijn familie in Franstalig Kameroen hem geen garantie biedt op een werkelijk leven, dat zijn contacten in Douala zeer beperkt zijn, dat hij jarenlang in het buitenland verbleef en dat zijn familieleden hun eigen moeilijkheden hebben.

Verzoekers betoog kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker zich, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, zou kunnen vestigen in Kameroen. Verzoeker heeft werkervaring in zowel Kameroen als België en heeft inmiddels Frans geleerd in België, hetgeen wijst op een zin voor initiatief, doortastendheid en zelfredzaamheid. Waar verzoeker erop wijst dat zijn familie in Douala hun eigen leven hebben, neemt dit niet weg dat verzoeker er wel degelijk over een familiaal netwerk beschikt. Het feit dat verzoeker een kind heeft in België, betekent tot slot niet dat het niet redelijk en veilig zou zijn voor verzoeker om zich te vestigen in Franstalig Kameroen.

Gelet op wat voorafgaat koestert verzoeker in Franstalig Kameroen geen gegronde vrees voor vervolging en loopt hij evenmin een risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien blijkt dat verzoeker in staat is om in Franstalig Kameroen een normaal leven te leiden, zonder onredelijke moeilijkheden te moeten ondergaan (cf. UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 4: “Internal Flight of Relocation Alternative” within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 167 Protocol relating to the Status of Refugees”*, p. 6-7).

De Raad stelt in navolging van verweerder vast dat verzoeker in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdfezwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS